

בס"ד. ש"פ וירא, כ"ף מרחשון, ה'תש"ל

(הנחה בלתי מוגה)

סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר¹. ומביא כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע במאמרו ד"ה זה שאמרו² בכ"ף מרחשון שנת פר"ת³ (לפני חמישים שנה), שנת הששים להולדתו [שלכן התחיל המאמר בפסוק שמתחיל באות ס', בקאפיטל שהוא ע"פ סדר הא"ב], דאיתא בזהר⁴, סמך דא עזר, והיינו, שהפירוש דסמך בפסוק זה (סמוכים גו') אינו כמו סומך נופלים⁵, שזהו רק מה שסומך את הנופל שלא יפול יותר⁶, אלא הוא מלשון עזר, שענינו הוא שנעשה בו התחדשות ע"י העזר והסיוע, וכמ"ש⁷ אעשה לו עזר כנגדו, וכמו אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו⁸ (וע"י העזר יכול לו), והיינו, שע"י העזר מגיע למדריגה כזו שמצד עצמו לא הי' יכול להגיע לשם. ומבאר⁹, שהסמך הוא בחי' סמיכה ועזר לכל הנופלים גם בזמן הגלות, שאז כנס"י היא בבחי' נפילה, שזהו"ע סוכת דוד הנופלת, דקאי על בחי' המלכות (כנס"י) שנפלה למטה, לכן צריך לבוא לה עזר ממקום גבוה מאד נעלה כו'. וממשיך לבאר¹⁰, ע"פ מ"ש בזהר¹¹ בענין אפרסמון, שיש בו מ"ם וסמ"ך, שאות מ"ם היא בחי' תבונה, ואות סמ"ך היא בחי' בינה כמו שכלולה בחכמה, והן בחי' או"א עילאין, שזהו בחי' יחוד פנימי דאו"א שההמשכה היא מבחי' פנימיות הכתר. ומבאר¹², שהחילוק שבין מ"ם לסמ"ך הוא כמו החילוק שבין מקיף הקרוב למקיף הרחוק, והיינו, דסמ"ך הוא המקיף שאין לו אחיזה בפנימיות כלל כו' [וכפי שמרומז בצירור האותיות בגשמיות, שאות מ' יש בו התפשטות, שע"יז יכול לבוא להתיישבות, שזה רומז על בחי' מקיף הבא בהתיישבות, משא"כ אות ס', שכולו עגול, ואין לו שום מקום שבו

(6) "כמ"ש בס' אשל אברהם על מ"ש בזהר בהקדמה ד"ב ע"ב באות ס' דאית בי' סמיכה לנופלים" (סה"מ פר"ת שם).
 (7) בראשית ב, יח.
 (8) סוכה נב, ב.
 (9) ריש ע' קנו ואילך.
 (10) ס"ע קנו ואילך.
 (11) ח"ב קכז, א.
 (12) ע' קנח.

(1) תהלים קיא, ח.
 (2) ראה רשימת היומן של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ — סה"מ פר"ת ע' שלח.
 (3) יצא לאור בקונטרס בפ"ע — קה"ת, תשי"ב. ולאח"ז — בסה"מ פר"ת ס"ע קמח ואילך.
 (4) ח"א לה, א.
 (5) ע"פ תהלים קמה, יד.

יוכל להתיישב, ה"ז רומז על בחי' מקיף שאינו בא בהתיישבות¹³]. ומשם נמשך העזר וסמיכה גם בזמן הגלות כו'. ומסיים, שזהו סמוכים לעד גו', שזהו הגילוי שיהי' לעתיד, וכמובן גם מזה שלעד הוא לשון עדי וקישוט¹⁴, שהוא התענוג שיתגלה לעת"ל, שמשם הוא העזר עכשיו (בזמן הגלות) בבחי' כח נעלם, ולעתיד יהי' בגילוי.

(ב) **ויש** לקשר זה עם מ"ש בקאפיטל ק"י (ששייך לשנה זו, שנת הק"י להולדתו¹⁵), אתה כהן לעולם וגו'¹⁶. דהנה, ברשימות הצ"צ על תהלים¹⁷ מביא מאמר הזהר¹⁸ על הפסוק¹⁹ יהודה אתה, איהו ברוך ואיהי (מלכות) אתה כו', כיון דאמרי אתה, שולטנו ורברכנו אית לה כו', דהא אתה כהן לעולם, הכא אתקשר כו' בימינא כו', ובג"כ אתה כהן לעולם כו', וע"ד אמר יהודה אתה כו'. ומבאר, שפסוק זה קאי על דוד ואברהם [וכפי שמביא לפנ"ז²⁰ לשון רש"י (בסגנון שאינו רגיל): רבותינו דרשוהו באברהם אבינו, ואני אפרשנו כדבריהם וכו', ומפרש כל הקאפיטל בנוגע לאברהם (שזוהי גם השייכות לפרשת השבוע). ואח"כ מוסיף רש"י: ענין אחר, יש לפרש המזמור הזה בדוד וכו', ומפרש כל הקאפיטל בנוגע לדוד], כי, יהודה ודוד זהו בחי' מלכות, וכדי שיהי' יהודה ודוד בבחי' אתה, המורה על שולטנו כו', זהו ע"י דאתקשרת בחסד דאברהם. ומבאר, ע"פ מ"ש במ"א²¹ על הפסוק²² אתה הוא הוי' לבדך, ואח"כ את עשית את השמים, חסר ה' בתיבת את, המורה שההמשכה בהתהוות שמים כו' נמשך רק מבחי' אחרונה, בחי' מלכות דא"ס, משא"כ אתה הראשון בה"א, ולכן העבודה היא להמשיך שיהי' גילוי בחי' אתה, ע"ד אתה הוא הוי' לבדך כו'.

(ג) **והענין** בזה, שבחי' אתה מורה על גילוי נעלה ביותר בבחי' המלכות, כמובן מהחילוק שבין את (חסר ה') לאתה, שזהו ריחוק שבאין ערוך, שהרי אתה קאי על ואו"ס שלפני הצמצום, שהי' ממלא את

13) ראה גם אוה"ת ויקרא ע' רכג. המשך
 תרס"ו ע' שנה.
 14) "כמ"ש בהבי' דאלה פקודי" [לקו"ת פקודי ה, א] — סה"מ פר"ת שם.
 15) כידוע המנהג לומר הקאפיטל תהלים המתאים למספר שנותיו (ראה הקדמה מכ"ק אדמו"ר שליט"א לר"ה סמוכים לעד — סה"מ פר"ת ע' שנו ואילך. סה"מ י"א ניסן ח"א ע' 1 ואילך. וש"נ).

16) פסוק ד.
 17) אוה"ת (יהל אור) ע' תכט (ס"ד).
 18) ח"ב קד, א.
 19) ויחי מט, ח.
 20) שם ע' תכה (ס"א).
 21) ראה אוה"ת נשא הוספות ע' 84 (בהוצאת קה"ת, תשנ"ה).
 22) נחמי' ט, ו.

כל המציאות, ולא הי' מקום לעמידת העולמות²³, היינו, לא רק לעולמות שנקראים בשם ארץ, אלא גם לעולמות שנקראים בשם שמים, והי' רק אתה הוא הוי' לבדך, ואילו את (חסר ה') קאי על האור שלאחר הצמצום, שיש לו ערך ושייכות לעולמות (עשית את השמים גו' הארץ גו'). ועוד זאת, כמבואר במ"א²⁴ בענין את חסר ה', שזהו חסרון ה' הפרצופים דכתר (עתיק ואריך), חו"ב וזו"נ. והיינו, דעם היות שגם בבחי' את חסר ישנם כל האותיות מאל"ף ועד תי"ו (כמו באתה, כמ"ש בשער היחוד והאמונה²⁵ שאתה הן בחי' האותיות מאל"ף ועד תי"ו), שמורה על השלימות כו', מ"מ, הרי חסר ה' הפרצופים. אמנם, תכלית הכוונה היא להמשיך (ע"י קיום התומ"צ) ה' הפרצופים גם בבחי' את, והיינו שגם בספירת המלכות, בחי' נוקבא, ששם ישנו ענין החסרון, שהו"ע תשש כחו כנקבה²⁶, יומשך גילוי ה' הפרצופים, ויהי' אתה מלא, כמו אתה הוא הוי' לבדך. והיינו, דאף שמצד אתה הוא הוי' לבדך כפי שהי' קודם הצמצום לא הי' מקום לעמידת העולמות (כנ"ל), ורק ע"י הצמצום, את חסר, נעשה אפשרות לעולמות, מ"מ, לאחר שכבר נתהוו העולמות, יכול להיות שיומשך גם האור שקודם הצמצום, גילוי ה' פרצופים, ומ"מ ישארו העולמות במציאות²⁷, אלא שיהיו במציאות נעלית יותר.

אך עדיין צריך להבין, איך יש בכח הנבראים, שמציאותם היא לאחרי שהמלכות היא בבחי' את חסר, להמשיך ע"י עבודתם שיהי' גילוי הה'. ועל זה מבאר, ש"זהו ע"י דאתקשרת בחסד דאברהם" (וכנ"ל שמ"ש אתה כהן לעולם קאי גם על אברהם), והיינו, שההמשכה שגם במלכות יהי' גילוי הה' היא ע"י בחי' חסד, שזהו אפילו ע"י בחי' החסד שבסדר השתלשלות, שזוהי ההמשכה שע"י יחוד זו"ן (המשכת ז"א במלכות), ועאכו"כ כאשר ההמשכה היא מבחי' החסד שלמעלה מהשתלשלות, שזהו החסד דאברהם, שעליו נאמר²⁸ האדם הגדול בענקים, שהחסד שלו הוא בלי גבול, הרי בודאי שע"ז נמשך למטה בבחי' המלכות, שיהי' בה הגילוי דאתה מלא. וזהו גם מה שאתה מורה על שולטנו כו', כי, את הוא לשון נקבה, ואתה הוא לשון זכר, והרי דרכו של איש לכבוש ואין דרכה של אשה לכבוש²⁹, והיינו, שהענין דכיבוש העולם (איינעמען די וועלט) הוא

(23) עץ חיים דרוש עיגולים ויושר ענף ב. ראה המשך תרס"ו ע' ד. ובכ"מ.
 (24) סה"מ עזר"ת ע' קיט. ועוד. יהושע יד, טו. ב"ר פי"ד, ו. במדב"ר
 (25) פ"ב. פי"ג, ג.
 (26) לשון חז"ל — ברכות לב, א. ועוד. יבמות סה, ב. וראה קידושין ב, ב.
 (27) ראה המשך תרס"ו ע' ד. ובכ"מ.
 (28) יהושע יד, טו. ב"ר פי"ד, ו. במדב"ר
 (29) יבמות סה, ב. וראה קידושין ב, ב.

מצד הזכר, שענינו הו"ע החסד דוקא³⁰, ועי"ז נעשית ההמשכה גם במלכות, בחי' נוקבא, שמצד עצמה אין הגילוי מאיר למטה.

ועפ"ז יובן גם קישור ב' הפירושים בפסוק, שבתחילה מפרש שקאי על אברהם, ואח"כ מוסיף שקאי על דוד, כי, עי"ז שישנו תחלה ענינו של אברהם, בחי' החסד שלמעלה מסדר השתלשלות, אזי נמשך בחי' אתה גם במדריגת דוד, בחי' המלכות (שמצד עצמה היא באופן דאת חסר), שגם בה יהי' הענין דאתה מלא ה'.

ד) וממשיך בפסוק: על דברתי מלכי צדק, שפירושו, על דברת (פקודת) מלכי צדק, והיו"ד יתירה³¹, ומבאר הצ"צ³², שזהו ע"ד היו"ד דהיושבי בשמים³³ (ועד"ז היו"ד דהמגביהי לשבת³⁴) שהיא ג"כ נוספת, וכדאיתא בזהר³⁵, היושב מבעי לי', מאי היושבי, ותירץ, דהיו"ד מורה על יסוד אבא. והרמ"ז שם פירש, כי או"א עילאין נרמזו שניהם באות יו"ד במילואו כו', ולכן פי' היושבי בשמים ביו"ד יתירה הוא, שיומשכו בז"א המשכת מוחין דגדלות מאו"א עלאין כו' שבהם מאיר ע"ק. ועד"ז יתפרש פי' על דברתי, ביו"ד יתירה, שיאיר בהדיבור (בחי' המלכות) בחי' חו"ב עילאין כו'.

ה) וזהו גם כללות הענין דסמוכים לעד גו', כמשנת"ל שהו"ע הסמיכה והעזר לבחי' המלכות, שבזמן הגלות היא בבחי' נפילה, עי"ז שממשיכים בה ממקום גבוה מאד נעלה כו', עד לבחי' הסמ"ך, שהוא בחי' המקיף הרחוק שאין לו אחיזה בפנימיות כו'. ובכללות הרי זה הגילוי דלעתיד לבוא, וכמשנת"ל שלעד שהוא לשון עדי וקישוט הו"ע התענוג שיתגלה לעת"ל (שזהו גם ענינו של יום השבת, ובפרט ברעוא דרעוין³⁶). וזהו גם מ"ש³⁷ נאום הוי' לאדני שב לימיני גו', שנוסף על הפירושים הנ"ל שקאי על אברהם ודוד, ישנו גם הפירוש שקאי על משיח³⁸.

ו) וכל זה תלוי במעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות³⁹, ובפרט ע"י לימוד פנימיות התורה, ועד לרויזן דרויזן דאורייתא, שזהו"ע דאות

30) ראה אוה"ת בא ח"ח ע' ב'תתמט.	36) ראה המשך תרס"ו ע' תקמו ואילך.
31) פרש"י עה"פ.	37) תהלים קי, א.
32) שם ס"ע תכט (ס"ה).	38) פי' הספורנו — הובא ביהל אור שם ע' תל
33) תהלים קכג, א.	39) תכה (ס"ב). וראה גם שם ס"ד (ושם ע' תל
34) שם קיג, ה. וראה אוה"ת יוחי שצו, ב.	38) (ס"ה).
35) ח"ג רסה, סע"ב.	39) ראה תניא רפל"ז.

ס', בחי' מקיף הרחוק שאין לו אחיזה בפנימיות, כפי שהוא בתורה (ככל הענינים שישנם בתורה), ובאופן שגם בחי' רזין דרזין נמשכת ובאה בלימוד באופן של הבנה והשגה ממש, ועי"ז נמשך הגילוי שלמעלה מסדר השתלשלות ובא למטה בעולם, ונשלמת הכוונה כללית שנתאוהה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחתונים⁴⁰, בגאולה האמיתית והשלימה, גאולה שאין אחרי' גלות, שלכן יאמרו אז שיר חדש⁴¹, לשון זכר⁴¹ (ולא בלשון נקבה, שנקבה יולדת וחוזרת ומתעברת, שזהו ענין הגלות⁴², ואילו לעת"ל יהי ענין הלידה בלבד), ע"י משיח צדקנו (שב לימיני, כנ"ל ס"ה), יבוא ויגאלנו בקרוב ממש.

40) ראה תנחומא בחוקותי ג. נשא טז. פכ"ג, יא. תוד"ה ה"ג ונאמר — פסחים קטז, ב"ר ספ"ג. במדב"ר פי"ג, ו. תניא רפל"ו. ב. ועוד.
 41) שמור"ר שם. אוה"ת בא ע' ש. ח"ח ע' ובכ"מ.
 42) ראה מכילתא בשלח טו, א. שמור"ר ב'תתקלו.